

2020
HEMŞİRELER
ve EBELER
YILI

COVID-19

Günlüğü

2020

ACIBADEM
HEMŞİRELİK

Ben Acıbadem Hemşirelik,

Temsil ettiğim binlerce hemşire ile dünyada ve ülkemizde yaşanan tarihi COVID-19 salgınına birlikte göğüsledik, özveriyle en ön saflarda savaştık, insanları iyileştirdik.

Bu süreçte öğrendiklerimize ve edindiğimiz deneyime paha biçilemez. Bu deneyimi ölümsüzleştirmek, tarihe not düşmek, gelecek kuşaklara da örnek olmak için bu dijital anı defterini oluşturdu.

İlk bölümde kronolojik olarak dünyada ve ülkemizde neler yaşandığını not aldım. İkinci bölümde de biz hemşireler, kişisel olarak neler hissettik, ekip olarak nasıl aksiyon aldık, nasıl fark yarattık; kendi kalemimizden okuyacaksınız.

Hem anı hem belge niteliğinde olan bu çalışma, dilerim ki tarihe ve geleceğe ışık tutar, tüm meslektaşlarımıza ilham verir...

KORONAVİRÜS Pandemisi!

COVID-19

KORONAVİRÜS NASIL ORTAYA ÇIKTI?

Koronavirüsler insanlarda ve hayvanlarda hastalık yapabilen ve birçok üyesi bulunan bir virüs ailesidir. İnsanlarda genellikle soğuk algınlığına yol açan bu virüsler hayat kayıplarına varan tablolara da neden olabilmektedir. 2002 yılında Çin'in Guangdong Eyaleti'nde başlayan SARS-CoV virüsü salgını dünya genelinde 17 ülkeye yayıldı. Bu salgında 8098 kişi hastalığa yakalandı ve 774 kişi hayatını kaybetti. 2012 yılında Suudi Arabistan'da başlayan MERS-CoV virüsü salgını ise dünya genelinde 27 ülkeyi etkiledi, salgına yakalanan 2499 kişiden 861'i hayatını kaybetti.

2019 yılının son günlerinde Çin'in Hubei Eyaleti'ne bağlı Wuhan şehrinde hastaneye başvuran pnömoni vakalarında bir kümeleme olduğu fark edildi. İlk vakalar, epidemiyolojik olarak Wuhan'daki bir hayvan pazarı ile ilişkililiydi.

27 Aralık 2019 tarihinde Wuhan'daki bir hastaneye ağır pnömoni tanısıyla üç hasta yatırıldı. İlk vaka, Wuhan'daki hayvan pazarında balık satıcısı olan 49 yaşında bir kadındı. Bu vakada hastalık, 23 Aralık 2019 tarihinde ateş, öksürük ve göğüsste sıkışma hissiyle belirti vermişti. Dört gün sonra ateşi düşmüş, öksürük ve nefes darlığı ise artmış ve Toraks BT'de pnömoni ile uyumlu bulgular görülmüştü. İkinci hasta, hayvan pazarından sıklıkla alışveriş yapan 61 yaşında bir erkekti. Bu vakada, ateş ve öksürük 20 Aralık 2019 tarihinde başlamıştı. Hasta bir hafta sonra solunum sıkıntısı ile hastaneye başvurdu. Hastanede ilk iki gün içinde giderek kötüleşmiş ve entübe edilerek mekanik ventilatöre bağlandı.

İlk hastalarda alınan örnekler bilinen birçok patojen için test edildi. Yarasa SARS-CoV virüsüne yüzde 85 oranında benzerlik gösteren yeni bir koronavirus (2019-nCoV) tanımlandı. Hastanede ilk iki gün içinde giderek kötüleşti ve entübe edilerek virüsün damlacık ve yakın temas ile bulaştığı tespit edildi.

DSÖ Başkanı Tedros Adhanom Ghebreyesus, 31 Aralık 2019 tarihinde COVID-19 kodlamasının açılımını; "korona" için "CO", "virüs" için "VI", "hastalık" için "D" şeklinde tanımladı ve bu ismin, belirli bir bölgeyi, hayvan türlerini veya insanı damgalamaktan kaçınmak için seçildiğini belirtti.

YENİ TİP KORONAVİRÜS

1 Ocak 2020 tarihinde virüsün çıkış yeri olduğu düşünülen Wuhan'daki hayvan pazarı kapatıldı.

Hastalardan edinilen numuneler sonucunda, 7 Ocak 2020'de SARS-CoV2'nin tüm genom dizisi, Çinli bilim adamları tarafından kısa sürede haritalandırıldı. Dünya Sağlık Örgütü (DSÖ), ilk olarak 12 Ocak 2020'de bu şikayetlerin sebebinin yeni tip bir koronavirus olduğunu (2019-nCoV) açıkladı.

23 Ocak 2020'de Çin Halk Cumhuriyeti'nin merkezi hükümeti, yeni keşfedilen 2019-nCoV (COVID-19) merkez üssünü salgını önlemek için karantinaya almak amacıyla Hubei eyaletinin Wuhan kentinde bir tecrit uygulamaya karar verdi. Bu olay medyada yaygın olarak "Wuhan Tecridi" olarak anıldı. Dünya Sağlık Örgütü (WHO) bu hareketi "halk sağlığı tarihinde eşji görülmemiş" olarak nitelendirdi.

Bunun yanı sıra şehre yapılan uluslararası uçuşlar da iptal edildi; Almanya, Türkiye, Fransa gibi pek çok ülke Çin Halk Cumhuriyeti'nden gelen tüm yolcuları termal dedektörlerle kontrol etmeye başladı. Şehre 1 hafta içinde hastaneler yapıldı ve şehir ekonomisi durma noktasına geldi.

Çin hükümeti ilaç ve maske dağıttı ayrıca çoğu ülke karantina bölgesindeki vatandaşlarını bölgeden tahliye etti. Salgının ülke düzeyinde yayılmasından sonra Wuhan'dan başka pek çok şehir daha karantinaya alındı ve bölgeye sağlık ekipleri yönlendirildi, toplu taşıma durduruldu.

Şehir 8 Nisan 2020 tarihinde karantinadan çıkarıldı.

Salgın Çin'den sonra başta Asya bölgesi olmak üzere kısa sürede birçok ülkeye yayılarak tüm dünyayı etkileyen uluslararası bir boyuta ulaştı.

Dünya Sağlık Örgütü (DSÖ) Başkanı Tedros Adhanom Ghebreyesus, 28 Şubat 2020 tarihinde yeni tip koronavirus (COVID-19) için küresel risk seviyesini "yüksek"ten "çok yüksek"e çıkardıklarını duyurdu."

Sonuç olarak 30 Ocak 2020 tarihinde DSÖ, COVID-19'u uluslararası halk sağlığı sorunu kabul ederek salgın ilan etti.

Virüsün görüldüğü ülkelerin doğru önlemlerle bunu kontrol altına alabileceklerini belirten Ghebreyesus, DSÖ yetkililerinin "dünyanın tamamına yayılmadığı" gerekçesiyle "pandemi" durumu ilan etmediğini dile getirdi.

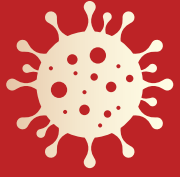
Çin dışında 28 Şubat 2020 itibarıyla 49 ülkede 4 bin 351 vaka tespit edildiğini bildiren Ghebreyesus, bu ülkelerde 67 kişinin yaşamını yitirdiğini kaydetti. Ghebreyesus, COVID-19 vakalarının İtalya'dan 14 ülkeye ve İran'dan 11 ülkeye yayıldığını söyledi.

"Vaka sayısında ve son birkaç gün içinde etkilenen ülke sayısında devam eden artış açıkça endişe verici." diyen Ghebreyesus, DSÖ uzmanlarının, COVID-19'un küresel düzeyde yayılma riski ve etkisine ilişkin değerlendirmelerini hızlandırdıklarını kaydetti.

Dünya Sağlık Örgütü'nün (DSÖ) tanımlamasına göre, bir hastalığın pandemi olabilmesi için genel ifadelerle üç kriter aranmaktadır. Bunlar:

1. Yeni bir virüs veya mutasyona uğramış bir etken olması,
2. İnsanlara kolayca geçebilmesi,
3. İnsandan insana kolay ve sürekli bir şekilde bulaşması olarak sayılabilir.

DSÖ 11 Mart 2020 tarihinde bu salgını "COVID-19" pandemisi olarak adlandırdı.

COVID-19

WUHAN'DAKİ HEMŞİRELER YARDIM TALEP EDİYOR

Çin'in Hubei eyaletine bağlı Wuhan kentinde görevli 2 hemşire, yeni tip koronavirüsle (COVID-19) mücadele için diğer ülkelerin sağlık çalışanlarından yardım talep etti.

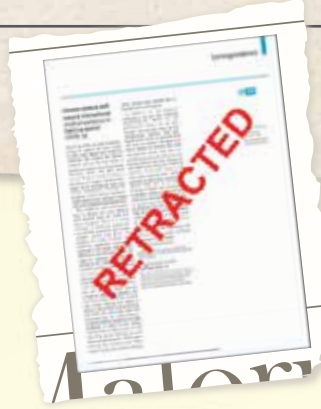

Çin'in Hubei eyaletine bağlı Wuhan kentinde görevli 2 hemşire, yeni tip koronavirüsle (COVID-19) mücadele için diğer ülkelerin sağlık çalışanlarından yardım talep etti. The Guardian'da yer alan habere göre, Guangzhou Hastanesi'nden Yingchun Zing ve Sun Yet-sen Hastanesi'nden Yan Cın, tıp dergisi The Lancet'de yayımlanan mektuplarında ruhsal ve fiziksel yorgunluklarından bahsederek, yardım talebinde bulundu.

Mektuplarında, COVID-19 ile mücadelede sağlık çalışanlarına yardım etmek amacıyla ocak ayında Wuhan'a geldiklerini anlatan hemşireler, "Daha fazla yardıma ihtiyacımız var. Diğer ülkelerden hemşire ve sağlık çalışanlarının Çin'e gelerek bu mücadelede yanımızda olmalarını istiyoruz." ifadelerini kullandı. Wuhan'daki koşullar ve ortamın düşündüklerinden çok daha zor olduğunu dile getiren 2 hemşire, önlük, N95 maske, gözlük, yüz koruyucusu ve eldiven gibi ekipmanlarda eksiklerinin olduğunu belirtti.

Mektupta, sağlık çalışanlarının uzun saatler bir şey yiyemediğini, bazılarının bu nedenle bayıldığına dile getiren hemşireler, "İşimizde iyi olsak da biz de insanız. Diğer herkes gibi bazen çaresiz hissediyoruz. Kaygı ve korkularımız var. Burada ne kadar süre kalacağımızı bilmiyoruz ve büyük risk altındayız." şeklinde durum değerlendirmesi yaptı.

*Lancet'te yayımlanan mektup daha sonra geri çekildi.

TÜRKİYE'DE İLK VAKA ve KRONOLOJİK DURUM

- Sağlık bakanı Türkiye'de ilk COVID-19 vakasını açıkladı.
- Sağlık Bakanlığı, Koronavirüs Bilim Kurulu'nu kurdu.
- Özel Hastaneler Pandemi Hastanesi oldu.

Türkiye'de ilk vaka 11.03.2020 tarihinde tespit edildi. Bu tarihten sonra aşamalı olarak virüsün toplumda yayılmasını engellemek ve azaltmak için ülke çapında yerel tedbirler alınmaya başlandı.

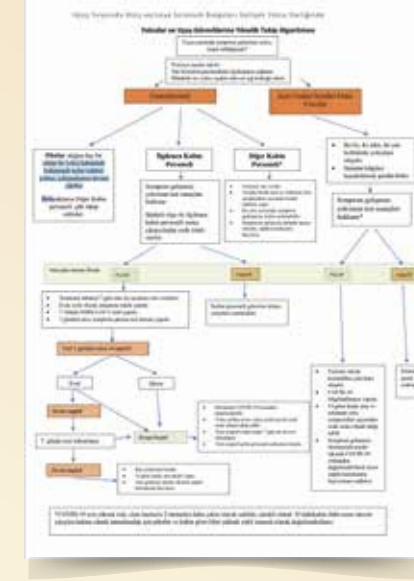
TARİH	YAPILAN DÜZENLEME
31.12.2019	Çin'de ilk vaka tespit edildi.
10.01.2020	Sağlık Bakanlığı, Koronavirüs Bilim Kurulu'nu kurdu.
11.01.2020	Çin'de ilk ölüm gerçekleşti.
14.01.2020	İlk 2019-nCoV Hastalığı Rehberi hazırlandı.
22.01.2020	Çin'deki bir hava yolu firması tarafından yapılan Wuhan-İstanbul uçuşları durduruldu.
24.01.2020	Havaalanlarına termal kameralar kuruldu. Çin'den gelen yolcular ilave taramalara tabi tutulmaya başlandı ve koronavirüs enfeksiyonunun belirtilerini gösteren herkesin karantinaya alınacağı bildirildi. Gösterimler daha sonra, çok sayıda onaylanmış vaka bildiren ülkeleri içerecek şekilde genişletildi. Havaalanlarındaki diğer tedbirler arasında kızıltesi taramalar, tüm gümrük kapılarının dezenfeksiyonu, ücretsiz maskeler ve talimat broşürleri dağıtılması yer aldı.
03.02.2020	Çin'den gelen tüm uçuşlar durduruldu.
23.02.2020	Türkiye ile İran arasındaki kara hudut kapıları kapatıldı.
29.02.2020	Türkiye ile İtalya, Türkiye ile Güney Kore, Türkiye ile Irak arasında gidiş-geliş tüm yolcu uçuşları tedbiren durduruldu.
10.03.2020	Türkiye'de ilk vaka görüldü.
13.03.2020	Okullar tatil edildi.
13.03.2020	Kamuya açık toplu etkinlikler kısıtlandı.
15.03.2020	Kapsamlı seyahat ve ulaşım kısıtlamaları getirildi. İnsanların toplu bulunduğu mekanlar geçici olarak kapatıldı. Umreden son kafile geldi, yurtlarda gözlem altına alındı.
16.03.2020	Cuma namazı ve vakit namazların cemaat ile kılınmasına ara verildi. Elektif ameliyathaların ve diş hekimliği uygulamalarının ertelenmesi kararı alındı.
17.03.2020	Türkiye'de COVID-19 kaynaklı ilk ölüm gerçekleşti.
17.03.2020	Uçuşa kapanan ülke sayısı 20'ye yükseldi.
19.03.2020	Futbol, basketbol, hentbol, voleybol ligleri ertelendi. Covid-19 testi yapan merkez sayısı 18'e yükseldi.
20.03.2020	Sağlık Bakanlığının yayımladığı genelgeyle tüm özel ve vakıf hastaneler pandemi hastanesi ilan edildi.
21.03.2020	COVID-19 testi yapan merkez sayısı 73'e yükseldi (44 ilde). Uçuşa kapanan ülke sayısı 68'e yükseldi. Lokantalara sadece paket servis sınırlaması getirildi.
22.03.2020	Kamuda esnek çalışmaya geçildi.
24.03.2020	Toplu taşıma araçlarının kapasitesi %50'ye düşürüldü. Yolcular arası sosyal mesafe kuralı getirildi.
27.03.2020	Pazar yerlerinde zaruri ihtiyaç olmayan malzemelerin satışı yasaklandı. Tezgahlar arasına 3 metre mesafe getirildi.
28.03.2020	Şehirlerarası otobüs-uçak yolcularını izne tabi oldu. Yurt dışına uçuşlar durduruldu.
31.03.2020	COVID-19 testi yapan merkez sayısı 75'e yükseldi.
01.04.2020	Pazar yerlerinde giriş-çıkışların denetlenmesiyle ilgili ek genelge yayımlandı.
04.04.2020	20 yaş altı vatandaşlara sokağa çıkma yasağı getirildi. 30 büyükşehir ve Zonguldak iline giriş-çıkış yasağı getirildi. Toplu çalışan yerler, market ve pazarlarda maske takmak zorunlu hale getirildi.
05.04.2020	20-65 yaş arası vatandaşlara ücretsiz maske dağıtım uygulaması başladı.
09.04.2020	Çevre ve Şehircilik Bakanlığı, maske ve eldivenlerin ayrı bir atık kutusunda toplanıp, 72 saat sonra belediye ekiplerine teslim edilmesi için karar aldı.
10.04.2020	Hafta sonu sokağa çıkma yasağı ilan edildi.

YÖNETMELİK ve ALGORİTMALAR

COVID-19

- https://covid19bilgi.saglik.gov.tr/depo/formlar/COVID-19_VAKA_BILGI_FORMU_v2.2.1.pdf
- <https://covid19bilgi.saglik.gov.tr/depo/algoritmalar/Ek-1.pdf>
- https://covid19bilgi.saglik.gov.tr/depo/rehberler/COVID-19_Rehberi.pdf
- <https://www.resmigazete.gov.tr/eskiler/2020/03/20200322M1.pdf>
- <https://covid19bilgi.saglik.gov.tr/depo/formlar/COVID19-VAKA-SORGULAMA-KILAVUZU-A4.1.pdf>
- <https://covid19bilgi.saglik.gov.tr/tr/enfeksiyon-kontrol-onlemleri>
- <https://covid19bilgi.saglik.gov.tr/depo/enfeksiyon-kontrol-onlemleri/COVID19-VakaveyaTemasizlemindeCalisanSahaEkiplerininKullanacaklariKKE.pdf>
- <https://covid19bilgi.saglik.gov.tr/depo/enfeksiyon-kontrol-onlemleri/COVID19-HastalarindaKullanilanCarsafveDigerTeksstilUrunlerininTemizligi.pdf>
- <https://covid19bilgi.saglik.gov.tr/depo/enfeksiyon-kontrol-onlemleri/COVID19-N95-FFP2MaskelerinUzunSureKullanimi.pdf>
- <https://covid19bilgi.saglik.gov.tr/depo/enfeksiyon-kontrol-onlemleri/COVID19-SaglikKurumlarindaSosyalOrtamlardaAlinacakOnlemler.pdf>
- <https://covid19bilgi.saglik.gov.tr/depo/enfeksiyon-kontrol-onlemleri/COVID19-PsikiyatriKliniklerindeAlinmasiGerekenEnfeksiyonKontrolOnlemleri.pdf>
- <https://covid19bilgi.saglik.gov.tr/depo/enfeksiyon-kontrol-onlemleri/COVID19-PandemiDonemindeAmeliyathanelerdeAlinacakEnfeksiyonKontrolOnlemleri.pdf>
- <https://covid19bilgi.saglik.gov.tr/depo/enfeksiyon-kontrol-onlemleri/COVID19-PandemiDonemindeEndoskopiUnitelerindeEnfeksiyonKontrolOnlemleri.pdf>
- <https://covid19bilgi.saglik.gov.tr/depo/enfeksiyon-kontrol-onlemleri/COVID19-OrganVeKokHucreNakliYapilanMerkezlerdeAlinmasiGerekenEnfeksiyonKontrolOnlemleri.pdf>
- <https://covid19bilgi.saglik.gov.tr/depo/enfeksiyon-kontrol-onlemleri/COVID19-PatolojiLaboratuvarlarındaAlinmasiGerekenOnlemler.pdf>
- <https://ohsad.org/wp-content/uploads/2020/03/36915majistral-el-antiseptigi-hazirlama-kilavuzu.pdf>
- <http://www.thder.org.tr/uploads/files/thd-covid-2020-2.pdf>
- https://tybhd.org.tr/wp-content/uploads/2020/04/TYBHD_COVID19_Kitapc%C4%B1k-11.04.2020.pdf

ACIBADEM SAĞLIK GRUBU'NDA

Alınan Önlemler

1. Hastane covid kurullarının oluşturulması ve günlük toplantılar
2. Anlık değişen kararlara ekip uyumunun sağlanması
3. Kişisel koruyucu ekipmanlar ve diğer ekipmanlarla ilgili seferberlik

COVID-19

YÖNETİCİDEN Mesaj var

"Biri var ki, minnettariız..."

YANINDAYIZ!

Acibadem Sağlık Grubu Hemşirelik Hizmetleri Direktörlüğü olarak COVID-19 salgınıyla baş etmeye çalıştığımız bu süreçte bizlerle paylaşmak istediğiniz ya da kendinizi ifade etmek istediğiniz her konu için yanınızdayız. Aşağıdaki mail adresinden bizlere gönül rahatlığıyla ulaşabilirsiniz.

yaninizdayiz@acibadem.com

Değerli meslektaşlarımız ve çalışma arkadaşlarımız,

20 Mart 2020 Türkiye'de ilk vakaların görülmesi 20 Mart'ta hastanelerin de pandemi hastanesi olarak tanınması bu tarihten itibaren bu süreç için başlamıştır. Kaçınmaz olarak neyi nasıl yapacağımızı hep birlikte öğrenmeye çalıştığımız bir süreçte de başladık.

Biz seramız farklı hastalarımız nasıl karşılayacağız? gibi sorulara cevabın bulmaya başladık. Tüm tıbbi ekip, enfeksiyon kontrol uzmanları, hijyen uzmanları bir taraftan korumaları sağlarken diğer taraftan da klinikteki ekipmanlara göre kullanılan korumaları belirlemeye çalışarak güvenli pratiklerimizi geliştirdik.

Bu süreçte her COVID-19 vaka ile ilgili olarak elimizden geleni yaptık. COVID-19'un yayılmasını önlemek için bir yandan korumaları sağlarken diğer yandan hasta bakımı için en iyi şekilde çalıştık. Her zaman yanınızdayız.

Kendinize ve iş arkadaşınıza dikkat edin, çünkü beraberlik, karşılaştığımız belirsiz zamanlarda bizi ileriye götüren yegâne yoldur. Bizim için çok DEĞERLİSİNİZ.

COVID-19'un çok bulgusu ve asemptomatik yayılımı yeteneğine sahip bir virüs olma mülkiyetinde herkesten önce sorunsalımıza ve riski yükümlü. Bu nedenle tüm toplumu hareket ettirmek ve herkesi doğru şekilde bilgilendirmek daha da önem kazanıyor. HİTİT pandemisinde öğrendiğimiz şeylerden biri de, işler yapmanın yapılacak korumaları belirlemekle sınırlanıyor ve korumaları uygulamaktır.

Diğer Sağlık Örgütleri (WHO) dikkat çektiği gibi sosyal etkilerle korumaları, korumaların kalıplarını getirmek için etkili olan da, sadece ve sadece kalıpların getirilmesi değil, aynı zamanda kalıpların getirilmesi için yapılacak bir anda değil stratejik olarak aşamalı bir süreçte kalıpların getirilmesi önemli.

Ulkedeki korumaların kalıplarının salgın aynı değil sadece bir sonraki aşamada başlangıç olarak nitelendirilmelidir.

Bu bir sonraki aşamada etkilerin ikinci bir dalga ile birlikte geleceği ve müdahale etme yeteneğini geliştirilmesi hayati önem taşıyor. Bu nedenle tüm sağlık personelinin korumaların enjekte edilmesi için gerekli korumaları hastalara istenmeden uygulamalarını sağlamak için doğru iletişim kurmasını öğrenmesi çok önemlidir. Hemşireler için ÖZELLİKLER:

- İlk gördük vakaya bakar gibi tüm bilgileri tazeyin
- Dikkatli, beslenmeye ve bol miktarda sıvı tüketmeye özen gösterin
- Zaman zaman arkadaşlarınız ile anlaşarak birbirinizi kontrol eden ki alışkanlıklarınızı etrafınıza yayarak hastaları koruyabilirsiniz
- Gönüllüğünüzü yansıttığınızda karşı ile gördük gibi duyuruların alınması
- Hastaya karşı, kendinize karşı, çalışma arkadaşlarınıza karşı...

Bununla birlikte görüşünüz ki COVID-19'un önüne hiç düşünmeden çok daha çok. Başka bir deyişle çok hızlı yayılıyor, çok daha yavaş geliyor. Bu nedenle potansiyel yayılmasını önlemek için en iyi korunma yöntemleri hala aynı stratejiyi takip etmeliyiz ve bu da özellikle SARS-CoV-2 enfeksiyonun bulaşıcılığı açısından doğru bilgiyi ile anlaşılması olarak ki toplum olarak uygulanabilir olacak için önemle vurgulamak istediğimiz konularda bulacağız.

Özet olarak, önemle vurgulamak istediğimiz COVID-19 hastalığının toplumun, ilk pandemi dalgasından sonra dikkatli davranışla doğru şekilde yönetilmesi kritik olarak bilgi elması ve bu da özellikle SARS-CoV-2 enfeksiyonun bulaşıcılığı açısından doğru bilgiyi ile anlaşılması olarak ki toplum olarak uygulanabilir olacak için önemle vurgulamak istediğimiz konularda bulacağız.

Hasta bakılarının azalması. Pandemiğin bulaşıcılığına geçerken ileri doğru tabirlerin uygulanması ve kademi geliştirilmesi bu salgınla mücadele edilebilir.

COVID-19 salgını, karşılıklı olarak zamanla salgınla mücadele edilmeye geliyor ve bu zorlu zamanda sağlık ve bakım için çabaları devam ettirmeniz, birlikteliğinizi ve dayanışmasını için çok teşekkür ederim.

Sevgi ve saygılarımla,

Selma Kaya
Acibadem Sağlık Grubu
Hemşirelik Hizmetleri Direktörü

COVID-19

Değerli meslektaşlarımız ve çalışma arkadaşlarımız,

Geçtiğimiz birkaç hafta boyunca, sağlık sistemimizi tüm meslektaşlarımız gibi en önemli koruyucu sağlık personellerinden birisi olarak için hareket ettirdik. COVID-19'a verdikleriniz katkı ve bu anda yaptığınız her şey için her birinize teşekkür ederim. Müdahalede ve tedavide inancınızla güven duyduğunuz, kısa zamanlarda nasıl bir süreç geleceği ve adapte olacağımızı meraklısınız. COVID-19 salgını karşısında yeni bir deneyim. Kritik önem olan her şey için, geleceğe daha umutlu bakmak için elimizden geleni yapıyoruz. Çalışma kalitemizi ve durumun, ya da yaptığımız çalışmaların hayati önemini her gün yeni bilgilerle öğreniyoruz. Yeni deneyimler kazandığımız bu dönemde SİZİ BİZİM İÇİN DEĞERLİ KİMLİKLERİMİZİ VE ÇALIŞMA ARKADAŞLARIMIZI SAĞLAMAK İÇİN EN İYİ YOLU BULMAYA ÇALIŞTIK. Her gün yeni bilgilerle öğreniyoruz. Sağlıkta hastalarımıza iyileşmelerine yardımcı olan her şey bizim için önemli. Her gün yeni bilgilerle öğreniyoruz. Sağlıkta hastalarımıza iyileşmelerine yardımcı olan her şey bizim için önemli. Her gün yeni bilgilerle öğreniyoruz. Sağlıkta hastalarımıza iyileşmelerine yardımcı olan her şey bizim için önemli.

• Bu Acibadem Hemşirelik Hizmetleri Direktörü Dr. Dr. Seda Nurdan COVID-19 salgını sırasında en önemli sağlık ve tedavi süreci için hemşirelerimizle birlikte çalışmaya başladık. İletişim için:
Dr. Dr. Seda Nurdan
Tel: +90 312 263 10 71
E-mail: sdr@acibadem.com.tr

• Acibadem Hemşirelik Hizmetleri Direktörlüğü yaptığımız çalışmalarla COVID-19 salgını sırasında mücadele eden yeni deneyimlerimiz ve zorluklarımızı her hafta bir günün bir raporla paylaşabiliyoruz. Yeni bir deneyim. İletişim için:
SAG HND Yorumlarına "yaninizdayiz@acibadem.com"

Hemşirelik Hizmetleri Direktörlüğü için her gün yeni bilgilerle öğreniyoruz. Sağlıkta hastalarımıza iyileşmelerine yardımcı olan her şey bizim için önemli. Her gün yeni bilgilerle öğreniyoruz. Sağlıkta hastalarımıza iyileşmelerine yardımcı olan her şey bizim için önemli.

Sevgi ve saygılarımla,

Selma Kaya
Acibadem Sağlık Grubu
Hemşirelik Hizmetleri Direktörü

COVID-19 ve Emzirme Sağlık Profesyonelleri İçin

Eğer anne COVID-19 hastası ise:

- Annenin bebeği emzirmez ya da süz süz beslemesi daha uygun bir tercihtir.
- Anne gerekli önlemleri uymada çok daha dikkatli davranması yönünde bilgilendirilmelidir. (B) yatacağı, maske, önlük, dokunduğu her yüzeyi dezenfekte etme)
- Hastanede yatmakta ilgili emziren anne ve bebeği için çeşitli seçenekler mevcuttur.

1. Bebek ve anne aynı odada:

- Bebek annenin yakınında 2 metre uzaklıkta bir beşikte tutulmalıdır.
- Anneye bebeğe dokunmadan önce ellerini 20 sn boyunca su ve sabunla yıkaması konusunda bilgi verilmelidir.
- Anne emzirirken ve bebek maske kullanması yönünde bilgilendirilmelidir.
- Tarafından bebeğin bakımıyla ilgilenen sağlık çalışanları için de aynı önlemler alınmalıdır.

2. Geçici ayrılık: Anne COVID-19 enfeksiyonu belirtilerini ağır geçirmesi ve tedaviye ihtiyaç olması durumunda:

- Anne süz veremeye devam etmek isteyen anneler için süz üretiminin devamlı sağlanması açısından sağın yapmaya teşvik edilmelidir.
- Mümkünse sağın makinesi anneye özel olmalıdır.
- Sağından önce el hijyeni sağlanmalı ve sonrasında pompa uygun bir şekilde dezenfekte edilmesi yönünde alle bilgilendirilmelidir.
- Sağın süzler sağlık çalışanları tarafından temizlenmelidir.

YENİDOĞAN SERVISLERİNDE ÇALIŞANLAR İÇİN ÖNERİLER:

- Anne veya bebeğin şüpheli, muhtemel veya doğrulanmış COVID-19 olma veya olmaması:
- Annelerin ve bebeklerin birlikte kalmasını sağlamak.
- Özellikle Emzirme Döneminde doğumdan hemen sonra ten ten teması sağlamak.

COVID-19 ENFEKSİYONU OLAN ANNE EMZİRMEK İSTER İSE HANGİ ÖNLEMLERİ ALMALI?

- Solunum hijyeni uygulamaları ve maske takılması.
- Bebeğine dokunmadan önce ve sonra ellerini en az 20 sn boyunca su ve sabunla yıkamalı.
- Dokunduğu yüzeyleri temizlemeli ve dezenfekte etmeli.

COVID-19 Enfeksiyonu olan anne emzirebilir mi?
Anne elleri ise emzirebilir, fakat gerekli önlemleri alması çok önemlidir.

COVID-19 Enfeksiyonu olan anne bebeğine dokunabilir mi?
Yakın ve yakın temas, emzirme bebeğin gelişimine yardımcı olur, fakat annenin bebeğine dokunmadan önce gerekli hijyen önlemlerinin alınması çok önemlidir.

COVID-19 Enfeksiyonu olan anne hastalığı ağır geçiriyor ise ne yapmalı?
Güvenli bir şekilde süz sağmaya devam etmeli ve süz üretiminin devamlı sağlanmalıdır. Süzün sağlanması ve transferinde gerekli hijyen önlemlerinin alınması çok önemlidir.

Annenin olduğu odanın bebek üzerine olan etkisinin değerlendirilmesi için süz kullanmadan önce erkin enfeksiyon/dahiliye hekimine danışın.

*Bu bilgiler ve bilimsel yayımlar sık sık güncellenmektedir.

ACIBADEM AnneBebek

HASTANEDE

Neler Yaşandı?

1. Öykü

'Hastamın kızı, kameradan gözlerimin içine bakıp "Babama iyi bak" dedi.'

COVID-19

HASTANEDE COVID-19'LA YAŞAM

Çünlerdir duyduğunuz o virüs yaşamınıza bir sabah bomba gibi düşüyor! Yönetici olarak çalıştığınız hemşire ekibinizle büyük bir yükü omuzlarınıza alıp karantina alanında göre yapmaya başlamamızın, COVID-19 ile yaşam günlerimizin başlangıcı... Yolunuz uzun... Yükünüz ağır... Bilinmez bir virüs tüm hayatınızı kontrol altına almış durumda ve siz askerlerinizle yenilmeyeceğiniz bir savaşa başlıyorsunuz her sabah!

Hemşire olmak "yüklenmiş olduğum sorumlulukların bilincinde" diyerek yemin etmek ve bakım verdiğiniz her hastanın sadece maskelerinden görünen gözlerinde sizlere umutla baktıklarını görebilmek demektir. Hemşireyseniz eğer hastanızın sadece bedensel değil ruhsal iyilik halini de düşünmek zorundasınız. Kiminin eşi, kiminin oğlu, kızı telefonla arayıp size yakınının iyi olup olmadığını soruyor. Bir hastam oğluna "Neye ihtiyacım olacak ki meleğim yanınızda" diyerek cevap verdiğini duyuyorum. Ağlıyor bunları söylerken...

"Ne olacak?" sorusunu birbirimize soramasak da içimizde bilinmezliğin korkusu... Hastalarımızın iyi olmasını sağlamanın yanında acaba ailelerimiz bugün iyi mi diye endişeleniyoruz. Evet, bugün herkes görevinin başında işini yapıyor. Hiçbir şekilde bu kontrol alanından çıkmadan sadece birbirimizi ve hastalarımızı görebiliyoruz. Emin olun ki verdiğimiz savaş bize öğretilen etik değerlerin bugünkü çıktısı. Bakım verdiğimiz hasta için mücadelemiz mesleğimize duyduğumuz saygı ve görev aşkımız bizi ayakta tutuyor. Ekib ruhuna sahip olmak birbirimize güç vermemizi sağlıyor. Şu an bunları okuyor olmak ne kadar kolay işe; zor olan bu maskelerin ardındaki güçlü ruhları görebilmek.

Çatlayan ellerimin sızısının, canımı bu kadar acıtacağını hiç düşünmemiştim. Korktuğum tek şey "Bize bir şey olur mu?" değil, "Bakım verirken kullandığımız ekipmanlar acaba hastalarımızı korumaya yeter mi?" düşüncesi. Kocaman bir yangın ve ne zaman yeniden nefes alacağımız belli değil. Hastalarımızın endişeleri gittikçe artıyor. Aileleri evlerinde onlar için endişeleniyor...

Bugün bir baba kızıyla görüntülü görüşürken ona, bizi gösterdi "Bak babacığım, bana bakan hemşire ablan" dedi. Kızı kameradan gözlerimin içine bakıp "Babama iyi bak" diyebildi sadece. Babana iyi bakıyoruz güzel kız!...

Temas yoluyla da bulaşma ihtimali olduğundan hastalara dokunamamak canımızı acıtıyor. Ekibimiz yoruluyor, onlara güç vermek için tüm içtenliğimizle onlara sarılmak istiyoruz ama sarılamıyoruz. Bugün yeni bir şey daha keşfettim; Maskem ve bonemin arasında kalan gözlerimle birilerine sarılabiliyorum ve güç verebiliyorum.

HASTANEDE

Neler Yaşandı?

2. Öykü

'Bu hemşire bana güzelce yemek yedirdi, ondan sonra düzelmeye başladım.'

COVID-19

BİLİNMEYENE RAĞMEN HASTALARA GÜÇ VEREBİLMEK

Servisimize ilk olarak COVID-19 tanılı, 78 yaşında tonton teyzemizi yatırdığımızda, yeni ve ani tanıştığımız, dünyayı sarsan, bizi de derinden etkileyen bir virüs ile baş başaydık!

Hem yaş itibarıyla hem de bu belirsiz hastalıktan dolayı düşme riski yüksek olan bu hastamıza idrar sondası takılması gerekliliği doğmuştu. Durumu kendisine bildirmek ve onayını almak için odasına girdiğimizde "Eğer bu bana takılırsa ayağa kalkamam ve daha kötü olurum" cevabıyla karşılaştık ve hastamız sondayı taktırmak istemedi. Sonra beslenmesini sürdürmek ve vücut direncini arttırmak için "yemek istediği bir şey olup olmadığını" sorduk. Biraz düşündükten sonra "Tost yemek istiyorum" dedi. Bu cevaba çok seviniyordum. Hastam bir şeyler yemek istiyordu... Odasına tekrar kontrol için girdiğimde tostunun yarısından fazlasını yediğini görmek, beslenmesini sürdürdüğünü ve bu yolda ilerleyebileceğimizi göstermesi açısından mutluluğumu katlamıştı.

Geldiğimiz noktada bu iyilik halini sürdürmek için hastamın beslenmesine odaklanmalı ve ihtiyaçlarını bu düzeyde karşılamaya devam etmeliydim. Öğle yemeği geldiğinde hastam "Ben yemek isteniyorum iştahım yok dedi". Bu cevap üzerine yapabileceklerimi hızlıca düşünerek ona yemek için uygun pozisyonu verdikten sonra bir kaşık çorba içirdim. "Bu tuzsuz" cevabı önce beni hayal kırıklığına uğratsa da sodyumu düşük olduğu için çorbaya tuz ilave ettim ve yeniden yemesini rica ettim. Tüm öğle yemeğini iştahla tamamladıktan sonra hastam bana dönüp "Oğlum ben çok açmışım, halim yokmuş ya" demesi beni daha da umutlandırmıştı.

Aradan günler geçti. Hastamın 2. test sonucu negatif çıkmış, canlanmıştı ve klinik tablosu çok daha iyi olmuştu. Hastayı odasında ziyaret ettiğimizde yüzümde gözlük ve maske olmasından dolayı beni sesimden tanıyarak hekime döndü ve "işte bu bey, bana güzelce yemek yediren, ondan sonra düzelmeye başladım." dedi. O an hissettiğim mutluluğun tarifi mümkün değil. Yaşamış olduğum bu deneyimle mesleğimin önemini ve kutsallığını bir kez daha yaşamış ve hissetmiş oldum.

Bilinmeyene rağmen bu hastalığa teslim olmamak, hastalara güç vermek ve bakımın bilimsel dayanaklara göre yapılandırılarak verilmesinin en büyük tedavi olduğunu düşünüyorum, hayırlısıyla en kısa zamanda hastamı ve bu hastalıktan mustarip diğer tüm hastalarımızı taburcu etmeyi diliyorum.

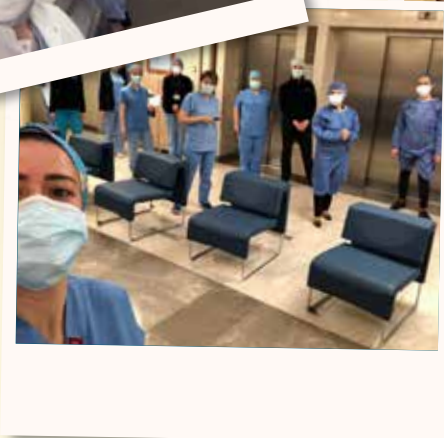

HASTANEDE

Neler Yaşandı?

3. Öykü

'Kendimden önce yakınlarımı ve temas ettiğim kişileri düşündüm.'

COVID-19

HASTALIĞA YAKALANAN BİR HEMŞİRENİN GÖZÜNDEN

Bütün dünyayı saran COVID-19 ile hiç beklemediğim bir anda karşılaştım. İlk belirtileri hissettiğimde Covid-19 değil, faranjit veya sinüzit olduğumu düşündüm. Temas kurduğum kişilerin COVID-19 olduğunu öğrendiğimde ise; test yaptırmam gerektiğini biliyordum...

Test yapıp sonucunun pozitif çıktığını öğrendiğim zamanki duygularımı tarif edemiyorum. Kendimden önce ev arkadaşımı ve temas ettiğim kişileri düşündüm, bilmeyerek onlara bulaştırmış olabilirdim. Temasta bulunduğum kişilerinde testleri pozitif çıkınca o kadar kötü bir hisse kapıldım ki, kendimi suçlamaktan geri duramadım. Mesleki sorumluluğumla kendimden çok onları düşündüm, onlar da benim yüzümden bu pandemi ile savaşmak zorunda kalacaklardı, belki de sıkıntılı bir süreç geçireceklerdi. Önceliğim hep onlar oldu, onları düşündüm, hastalığının her gününde iyi olduklarını öğrenmek kendimi iyi hissettiriyordu.

Hastanede yatarak tedavi almam gerektiği kararını öğrendiğim zamansa olumsuz bir düşünceye kapılmadım. Bu pandemi ile ilgili herkes bir şeyler söylüyor, herkes bir şeyler düşünüyordu, hemşire olarak bir şeylerin farkında ve bilincinde olduğum için 'Ölebilirim, vücudum savaşamaz, bu virüse yenik düşerim' diye asla düşünmedim. Çünkü kronik bir hastalığım yoktu, solunum sıkıntısı çekmedim ateşim yükselmedi. Hastanede 2 gün yattım, daha sonra taburcu olabileceğimi ama test sonucum negatif çıkana kadar hastanede karantınada kalacağım söylendi.

Klinik olarak belirtilerim azalmaya başlamıştı ve bu beni mutlu ediyordu. Fakat karantınada kalmaya başladığım her geçen gün psikolojik olarak kendimi; kapana kısılmış ve herhangi bir işe yaramıyormuşum gibi hissetmeye başladım. Bulaştırmacılığı yüksek bir hastalık olduğu için odadan dışarı çıkamamak, insanların sana yaklaşmaması, kimseyle yüz yüze görüşmemek, konuşmamak, çalışmamak ve kısıtlanmış olmak... Duygu durumum sürekli değişiyordu, çok sıkılıyor ve ağlama krizlerine giriyordum. Yapılan testlerin sonuçları pozitif gelince sanki hiç bitmeyecekmiş ve zaman geçmeyecekmiş gibi geliyordu. Bu süreçte kurumun sağladığı psikolog görüşmesini de yaptım. Psikologla duygu ve düşüncelerimi paylaştığımda kendimi daha iyi hissettim. Ayrıca insanların **evde kal çağısına**; çok sıkıldıklarını, hiç bir şey yapamadıklarını, mutsuz olduklarını duyduğumda şöyle düşündüm; iyi ki evde kalıyorlar, iyi ki hasta değiller...

Son alınan testimin sonucunu öğreneceğim gece uyuyamadım ve sabahın olmasını sabırsızlıkla bekledim, çünkü negatif gelirse hastaneden çıkabileceğim, evime gidebilecektim. Testimin sonucu negatif olduğunu öğrendiğimdeki mutluluğumu anlatamam, ev arkadaşımın testinin de negatif olup eve gidebileceğimizi öğrendiğimde çifte mutluluk yaşadım. Hemşire olduğum ve hastanede çalıştığım için her zaman hastalara empati kurarak yaklaşmamız gerektiğini biliyorum ama hasta olarak o odada 13 gün kalmak hastaların neler hissettiğini, duygu durumlarını bir kez daha anlamamı sağladı. Dileğim vaka sayılarının ve ölen hasta sayılarının azalması, pandeminin en kısa sürede bitmesidir. Covid-19'a yakalanan herkesin sağlığına kavuşmasını, meslektaşlarının da hastalara bütün önlemleri alarak yaklaşmalarını, kendilerini korumalarını istiyorum.

Bu pandemi sevdiğimizimize sarılmamızın, birlikte sohbet edip paylaşımında bulunmanın ne kadar kıymetli ve önemli olduğunu öğretti.

HASTANEDE

Neler Yaşandı?

4. Öykü

Önce maskeden yara olmuş
yüzümden korktum,
sonra gözlerimdeki gücü gördüm.'

COVID-19

HASTANEDE COVID-19'LA YAŞAM SÜRÜYOR

Bahar geldiğinde hastanenin camından gördüğüm ormandaki yeşeren ağaçlar olurdu... Üniversitede çimlere uzanıp güneşin tadını çıkarırdık bugünlerde... Meslektaşlarım olan en yakın hemşire arkadaşlarımla uzun uzun tartışır, hemşirelik nereye gidiyor diye konuşurduk...

'Biz neyi değiştirebiliriz' diye düşündüğümüz günlerde.

Oysa şimdi hayatımız birden bire değişmişti...

Nöbet teslimi bittiğinde ekipmanlarımı çıkarıp aynaya baktığımda gördüğüm yüzü tanıyamadım! Bugün, 1 ay olmuş, COVID-19 ile geçen 1 ay; babamı görmeden geçirdiğim 1 ay; anneme sarılamadığım 1 ay; çimlere uzanıp güneşin tadını çıkaramadığım 1 ay; her sabah 7'de formalarımı giyip tüm hastalarımın verilerini hazırlayıp, en severek çalıştığım Beyin ve Sinir Cerrahisi hekimleriyle viziye çıkmayalı 1 ay; ekibimdeki hemşirelerime sarılmayalı 1 ay; en yakın dostlarımla bir kahve içmeden geçirdiğim 1 ay; bir omuza yaslanıp ağlayamadığım, kahkahalarla gülemediğim, doyasıya eğlenip dans edemediğim, maskelerin altına saklanmamış bir gülümseme görmeyeli 1 ay; tümöründen kurtulduğu için bir çocuk bir hastanın odasını oyun bahçesine çevirmeyeli 1 ay; ritüellerime dönüşmüş hemşire motivasyon etkinliklerimi yapmayalı 1 ay.

"Acaba bugün bir hemşire arkadaşım hasta olacak mı?" diye düşünerek uyandığım 1 ay... Ailecek masaya oturup yemek yemeyeli 1 ay olmuş... Mesaim bitip duştan çıktığımda, aynada gördüğüm ben önce beni korkutmuştu. Yüzü maskeden yara olmuş. Gözlerinin altı yerini koyu halkalara bırakmıştı... Sonra kendime bir kez daha baktım... Gözlerimin içinde gördüğüm şey tam olarak şuydu; Bugün artık daha **GÜÇLÜYDÜM**... Hastasına bakım veren hemşiresiyle, hemşirenin desteğe ihtiyacı olduğunda yardımına koşan yardımcı sağlık personeli ile bugün kendimizi **ALKIŞLADIK**... Güçlü olmak ve gücümüzü devam ettirmek için... Yaşadığım bu mesleki tecrübe bana hiç bilmediğim bir yanımı keşfettirmişti... Mücadeleci olan ruhum şimdi aynı zamanda yola çıkan ekibine **rehber bir COVID Hemşiresi'ydim**...

Servisimde bir odada yatan, en yakın arkadaşım olan hemşire meslektaşımın gözlerinden dökülen yaşları silmemiştim bugün. Ona dokunamamıştım, "**Yanımdayım**" diyememişim sarılarak, ancak gözlerimizle konuşabiliştik. Biz buzdağının görünmeyen kısmıydık...

Hemşire olmak her zaman bir çocuğun annesi olmak, bir yaşlının torunu olmak, bir gencin arkadaşı olmak, bir hastanın umudu, sırdaşı olmak demektir. Hem bizler şimdi, 190.000 kişilik kahraman bir orduyduk... Siperlikleri vicdanları, en güçlü silahları merhametleri, en iyi stratejileri mesleki tecrübeleri ve kanıta dayalı uygulamaları olan, **Acıbadem COVID Hemşireleriydik**...

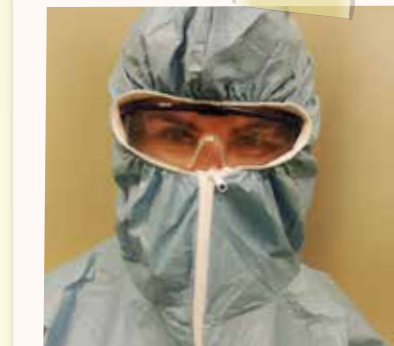

HASTANEDE

Neler Yaşandı?

5. Öykü

'Hastalarımıza umutla bakmaya devam edeceğiz'

COVID-19

BİZ İYİYİZ

Bugün ülke olarak pandemiyle savaşın 38. günündeyiz. İnsanların bir çoğu farkına geç varmakla birlikte neredeyse 4 haftadır evlerinde karantinada. Herkes yılmış, bıkmış ve umutsuz. Biz her gün, her dakika, her an, her koşulda sürdürdüğümüz, pandemi ile birlikte 'kahraman ilan edilmiş' mesleğimizin yine başındayız. Umudumuz tükenmedi, tükenmeyecek. Biz bugün kahraman olmadık. Eğitimimize başladığımız ilk gün, sahaya çıkışımızdan bugüne kadar biz her gün kahraman ve hayata yine bugün ki kadar dokunan hemşirelerdik. Hayata dokunmanın ne demek olduğunu öğrendikten sonra değişen tüm algılarımızla, gelişen deneyimimizle biz hep buradaydık bundan sonra da daha büyük bir güç, birliktelik ve inançla burada olacağız.

Hiçbir sağlık çalışanı için kolay olmayan bu dönemde onkoloji hastalarının kaygı ve stresini yönetmek, şu anda bizzat deneyimlediğimiz yeni bir pandemi durumuyla birlikte daha da zorlaşmış durumda. İnsanlar hastaneye geldiklerinde; yaşadıkları duyguların, bizimle karşı karşıya geldiklerinde önceleri mutlu ve umut dolu bakışların, yavaş yavaş kendini korkuya bıraktığını hissedebilirsiniz. Hayatta kalmak içgüdüsel ve yakınlarına bir şey olma korkusu ile bireylerin tek başına hareket ettikleri bu dönemde, mucizelere tanık olmuş, ekibin, birlikteliğin, cephede omuz omuza savaşmanın ne olduğu bilen hemşireler olarak biz, her gün hastalarımızın gözlerinin içine umut dolu bakmaya devam edeceğiz. Onların korkularını sarıp birlikte başaracağımızın inancını hiçbir zaman kaybetmeyecek ve birlikte savaşıp kazanacağız.

İyi bir onkoloji ekibi olmanın yolu; yılmadan, umudu kaybetmeden, o gün ne yaşamış olursanız olun bireysel tüm ihtiyaçlarınızı ve kaygılarınızı bir yana bırakıp, ekip arkadaşınıza güvenerek onunla omuz omuza çalışabilmekten geçer. Bugün, biz birbirimizin daha çok arkasında, önünde, omzunda, hayatındayız. Sevdiklerimizi, ailelerimizi, yakınlarımızı göremediğimiz bu dönemde her gün birbirimiz için buradayız. Koruyor, kolluyor, seviyor ve birbirimizi her gün motive ediyoruz. Artık hepimiz birimiz içiniz, bundan emin yola devam ediyoruz. Eğer inanırsanız inandırırız. Biz inanıyoruz ki; bu günler de bitecek. Biz yine onkoloji hastalarımızla birlikte umut dolu yarınlara, zaferlere koşacağız daha ne mucizelere tanık olacağız.

Bugün bizimle birlikte savaşan, arkamızda olduklarını her an hissettiren ekip arkadaşlarınıza ve yöneticilerimize binlerce teşekkür ve saygıyla... **Biz İyiyiz...**

HASTANEDE

Neler Yaşandı?

6. Öykü

'Yeğenimi şimdilik göremesem de sevdiğimi mesleği yapmanın onuruna yaşıyorum.'

COVID-19

ÖNCE KENDİNİ KORUYARAK BAŞKALARINI KORUYABİLMEK

COVID-19 ülkemizde ve dünyada zor günler yaşanmasına neden oluyor. Hemşire olarak tüm meslektaşlarım gibi bu zorlu süreçte ne kadar onurlu bir iş yaptığımızın herkes tarafından bir kez daha farkına varıldığını düşünüyorum. Biz ekip olarak onkoloji hastalarına tedavi ve bakım uygulamaktayız. Bilindiği üzere onkoloji tedavisi devam etmesi gereken bir tedavi ve hastalarımız nötropeni gibi enfeksiyon riskleri taşıyor. Bu nedenle onları korumak çok önemli. Hastamızın korumak için hemşire olarak öncelikle kendimizi korumanın bilincindeyiz. Kişisel koruyucu önlemlerimizi alarak kendimizi, hastalarımızı ve tüm sevdiğimizimizi korumaya çalışıyoruz.

Bu süreçte elbette evdeki yakınlarımızdan uzak ve izole bir yaşam tercih ettik. Aynı evde ayrı odalarda yaşam sürerken, bazı arkadaşlarımız evden ayrılarak başka yerde konaklamayı tercih etti. Çünkü annelerimizin, babalarımızın kronik hastalıkları vardı, kimimizin çocukları, yeğenleri evdeydi. Bizler onları özlemek pahasına ayrı kalıyoruz. Evet, bunlarla baş etmek psikolojik olarak yorucu, kaygı verici.

Bazen bu günler hiç bitmeyecekmiş gibi hissediyor ve umutsuzluk bizi eline geçirmeye çalışıyor olsa da biz buna izin vermiyoruz. Umudumuzu arttırmak zorundayız ve birbirimizi destekliyoruz. Ekip olarak sosyal mesafede, önlemler alarak motivasyon toplantıları yaparak duygu ve düşüncelerimizi paylaşıyoruz. Deneyimlerimiz birbirimize ışık tutuyor, güç veriyor.

Mesleğimizi severek yapmanın, yarar sağlamanın sonsuz onuru ve mutluluğu ile çalışmaya devam ediyoruz.

Sağlık ve mutlulukla gelecek günlerin bizi beklediğini biliyoruz.

Gelecekteki güzel günlerin hayallerini kurarken salgının ülkemize geldiği haberini alınca, hayatın bizim için başka planları olduğunu bir kez daha anladım. Önce çok korktum, ailem için, kendim için, ülkem için zor zamanlar olacağını anladıncı.

Hemşireyim, görevlerimden en büyüğü başkalarının varlığı ve sağlığı için savaşmak. Bu süreçte mücadelenin bir parçası olmak bana korku değil güç verdi. Aileme yaklaşamıyorum, daha bebek olan yeğenimin büyüdüğüne şahit olamıyorum. Herkes kendini evlerinde korumaya alırken ben alanda çalışıyorum ama bunun işimin bir parçası olduğunun farkındayım, kolay değil zor günlerin mesleğini yapıyorum.

Tedbiri elden bırakmıyorum, endişeliyim ancak daha umutluyum. COVID'den korkmuyorum, hastalarımı, sevdiğilerimi son ana kadar korumaya devam edeceğim.

HASTANEDE

Neler Yaşandı?

7. Öykü

"Bir daha derin nefes alabileceğim mi?"

COVID-19

MESLEĞİN BAŞINDA PANDEMİ İLE MÜCADELEDE ÖĞRENİLENLER

Ben 3 yıldır hemşire olarak çalışmaktayım. Yatan hasta katında görev yapıyorum ve yoğunlukla onkoloji hastalarıyla ilgilendim. Bu yüzden ölümcül bir hastalığın hasta ve yakınları üzerindeki yıkıcı, yıpratıcı etkisine yakından şahit oldum.

2020 yılı bir dizi kötü olayla başlarken en kötüsü, salgına neden olan COVID-19 virüsünün ülkemizde görülmesi oldu ve kaynağı tespit edilemeden birçok kişiye bulaştı. Hastalananlar arasında ben de yer aldım. Bir hafta öncesinde bağışıklığım düşüktü, nezle belirtilerim vardı ve virüsü aldığımı fark etmeden aynı şikâyetlerimin devam ettiğini düşünmekteydim.

Enfeksiyon hemşiremizin dikkati üzerine test yapıldığında COVID-19 tanısı aldım. Herkes de farklı semptomlar gösteren bu virüs bende hafif derecelerde semptom verdi. En belirgin olanları halsizlik, tat ve koku kaybı ile nefes darlığı idi.

Bu virüse yakalanmanın en korkutucu yanı fark etmeden yakınlarıma, sevdiğime, birlikte çalıştığım arkadaşlarıma bulaştırma korkusuydu. İnsanlara ve insanlığa faydalı olabilmek için büyük bir zevk ve sevgiyle seçtiğim bu mesleği yaparken insanlara zarar verme düşüncesi beni en çok üzen şey oldu.

Hastalık nedeniyle izole olmak, evden dışarı çıkamamak, sevdiğini uzaktan bile görememek, yalnızlığa ve karamsar düşüncelere sürükleyebiliyor insanı. Faydalı olabileceğin bu zor günlerde, hastanede olup mesleğini yapamamak da çaresiz hissettiriyor. Her semptomda hipokondriyak bir hasta gibi semptom veren organın en kötü halini aklınıza geliyor. Sağlık ve anatomiye ait bütün bilgileriniz birden aklınıza doluşuyor ve "Sovrasında ne olur?"u düşünmeye başlıyorsunuz.

Ben her yaşadığımdan çıkarım yaparak bana katan değerleri düşünen biriyim. İlginç bir şekilde bana faydalı olan kısımları da oldu bu hastalığın. Yıllarca onkoloji hastalarının şikâyetlerini dinledim. Ama kemoterapiye bağlı yaşadıkları tat ve koku kaybının ciddiyetini şimdi daha iyi anlıyorum. **Yediklerinden zevk almamanın ne demek olduğunu farkındayım.**

Bir astım, KOAH hastasının, akciğer kanseri olan bir hastanın yaşadığı **nefes darlığının korkutuculuk seviyesini idrak edebiliyorum.** Yataktan kalktığımda birkaç dakika oturup nefesimi düzenlemem gerekiyordu. Nefes alırken akciğerde oluşan baskının "Bir daha derin nefes alabileceğim mi?" sorusunu defalarca düşündürmesi, nefes alma çabası içinde gelişen taşikardinin anksiyeteyi tetiklemesi, kısır döngü halinde devam ediyordu. Evim içinde bile yürümenin zorlaşması, hareket ederken nefes alamamanın öksürüğe neden olması ve öksürükle akciğerden boşalan havanın tekrar geri alınamaması, insana ölümün ne kadar kolay ve yakın olduğunu hissettiriyor...

Bütün bu yaşadıklarım, sadece tahmin ederek "Sizi anlamaya çalışıyorum" dediğim hastalarımı **gerçekten anlamamı sağladı.** Hayattaki her kötü olayın mutlaka iyi bir yanı vardır. Bu hastalık da, mesleğim için çok önemli olan ve hemşireliğe değer katan empatik düşünmenin sadece bir terimden ibaret olmadığını bana bir kez daha gösterdi.

HASTANEDE

Neler Yaşandı?

8. Öykü

'Alışmış olmak demek
korkmamak demek değil ama...'

COVID-19

İYİLEŞEN HER HASTA, MÜCADELEYE DEVAM ETMEK İÇİN GÜÇ VERİYOR...

2020 yılının ilk aylarındaydık; depremler, şehitler derken bizler de "Başımıza daha ne gelebilir ki?" diye düşünüyorduk. Ta ki Çin'den başlayan salgın hastalık, diğer ülkelere de yayılana kadar...

Sonrasında elbette bizim ülkemize de gelecek korkusuyla yaşamaya, çalışmaya başladık derken, şüpheli hastalarımızla karşı karşıya kalmıştık bile! Onlar endişeli, bizler endişeli...

Odada tek başlarına ve yanlarında sadece maske ve gözlüğün altından gözleri görünen bizler... 1. 2. 3. hasta derken iyiden iyiye bu sürece ve hastalığa alışmış, bir nebze de olsa korkularımızı yenmiştik aslında. Tabii ki iyileştirip alkışlarla taburcu ettiğimiz hastalarımız, bu konuda bize güç veriyordu...

"Alışmış olmak demek korkmamak mıdır?" bilmiyorum. Her ne kadar alışmış olsak da hepimizin içinde birbirine bile söyleyemediği birçok endişe hala barınıyor.

"Ya aileme, sevdiğime taşırsam?" Bu endişeye rağmen hastanın bakım ve tedavisinin dışında hastalara psikolojik destek sağlıyor, odada vakit geçirebilmeleri adına çeşitli önerilerde bulunuyorduk. Bir de sürekli konuşarak telkinde bulunduğumuz, gece gündüz demeden sıklıkla bizimle iletişime geçen hasta yakınlarını da düşünmemiz gerekiyordu. Onlar bizimle iletişime geçtiğinde hasta mahremiyetinin sınırlarını aşmama endişesi ve doğru olanı yerine getirme çabası için gayret etme inancı, bizlere yön veriyordu.

Bugün geldiğimiz noktada vaka sayıları ve hasta sayılarımız çok azaldı. Ekibimiz ile birlikte eski günlerimize dönmeyi dört gözle bekliyoruz.

Meslek hayatının daha çok başlarında bir hemşire olarak COVID-19'un bana kazandırdığı deneyimler ise unutulmaz... Bir an önce bu salgının bitmesini dilerken kazandığı bu büyük deneyimden mutluluk duyan sağlıklı ve mutlu bir hemşire olmak geleceğe daha umutla bakmamı sağlıyor.

HASTANEDE

Neler Yaşandı?

9. Öykü

'Taburcu olacak hastalarımızla birlikte sevinç gözyaşları döküyoruz.'

COVID-19

MESLEĞİN BAŞINDA PANDEMİ DENEYİMİ

Meslek hayatına yeni başlamış bir hemşireyim. Dünyayı derinden sarsan bir virüsle enfekte olmuş ya da enfekte olma şüphesi olan hastalarımıza ilk hizmet vermeye başladığımız zamanlar, yoğun bir duygu karmaşası yaşadım. Şehir dışında olan ailemden uzakta kalacağım, onların benim için endişeleneceği, beni (tüm hemşire arkadaşlarımı) bekleyen zorlu bir sürecin farkındaydım. Duygularım çok yoğundu fakat ne olursa olsun **mesleğimin gerektirdiği hiçbir şeyden taviz vermezdim.**

Hastalarımıza hizmet vermeye başladığımızda, doğru yerde olduğumu anladım. Bir yanda izole bir şekilde odada tek başına pencereden bakmak, film izlemek ve spor yapmak dışında pek bir aktivite imkanı bulamayan ve her gün yüzleri maskeli, gözlüklü biz hemşirelerden ve hekimlerimizden başka kimseyi göremeyen hastalarımız, bir yanda ise bakım, yemek yeme, tuvalete gitme gibi ihtiyaçlarını birlikte karşıladığımız hastalarımız var. Bu hastalarımıza bakım verirken uyguladığımız en etkin tedavi **"Şefkatle bakım vermek"**. Belki de biz buradayız, yanındayız demenin en güzel hali mesleğimizin ta kendisi.

Hastalarımızın kaygılarının, verdiğimiz bakımla birlikte günden güne azalması, güvenli ellerde olduklarını ifade etmeleri benim için en motive edici şey...

Kendime **"Mesleğini bundan daha verimli icra edebileceğin başka zaman yok"** diyorum. Hastalarımızın iyiye giden tablolarına, sanki kendi annemizin, anneannemizin tablosuymuş gibi seviniyoruz. Mesai sonrası evimizdeyken, hastalarımızın durumunu merak edip arkadaşlarımıza soruyoruz. İyi haberlere birlikte gülümsüyoruz. Test sonuçları gelen, günler sonra taburcu olacak olan hastalarımızla birlikte sevinç gözyaşları döküp seviniyoruz.

Sağlıklarına kavuşmaları, aldığımız riske değer. Zaten bu süreçte hastanemiz, sağlık personelinin ve hastalarını riske atmamak adına gereken her şeyi yapıyor. Hastalarımız ve biz, tüm sağlık personeli olarak, hastanemizin bizim için güvenli bir liman olduğunun hissediyoruz. İnsanlar için mesleğim adına bir şeyler yapabildiysem ve yapabileceğim geri kalan risklerin, özlemlerin pek bir önemi kalmıyor. Biz her zaman hastalarımız için buradayız.

HASTANEDE

Neler Yaşandı?

10. Öykü

'Seni iyileştirdim, evine yolladım.
Kendi evimde evlatlarıma
sarılamadım ama...'

COVID-19

KORKMA, GEÇECEK BU GÜNLER...

Korkma, gün aydınlanacak, güneş doğacak huzurla uyandığın günde, yeni doğumlar olacak, mutlu olacağız dünyaya yeni gelen minicik yürekler için... insanoğlu anlamıyor yaşamadan, görmeden... KORKMA...

Unutacağız bu zor günleri korkma, sevgi ile hoşgörü her zaman bize rehber olacak. Aşk ilkimiz; hayata, her şeye aşk, sevgi, odak noktamız olunca korkma. Bu günler geçecek, yine ağlayacağız sarılarak, yine güleceğiz kahkahalardan boğularak, kızacağız, sevmeyeceğiz bazı huylarımızı ama hoşgörü var ya özümüzde, o yüzden zor olmayacak yine birlik olmak... Bu zor günler de geçecek KORKMA. Sarıl hayata, zor olacak ama KORKMA...

Dün seni iyileştirdim, evine yolladım. Sevinçle el salladım peşinden. Sonra eve gittiğimde evlatlarıma sarılamadım, yandı içim... Duvarlar vardı aramızda, oysa hiç bilmiyordum daha önce dokunmadan hissetmeyi. Kızlarımdan, yavrularımdan ayrılmamıştım hiç. Babaydım ben de, hem de evlatları için canını, gözünü bile kırpmadan feda edebilecek bir baba.

Yanımdaydım ben senin. Hastalıktan herkes korkuyor, virüsten bahsederlerken bile işleri ürperiyordu oysa. Annem evde beni bekliyordu, ilaçları vardı ve ben hatırlatmayınca almıyordu onları. Ben ona değil, sana hayat vermeye geliyordum, onu da önce Allah'a sonra başkalarına emanet ederek, çünkü bunun için varım **"Ben Senin"**. Sen benim annem, babam, evladım, ailemsin sen benim ibadetimsin. En büyük hazinem olan mesleğimin değerini bir kez daha anlamamı ve dünyaya anlatma fırsatını tanıdığın için teşekkür ederim. **KORKMA ben hep senin yanında olacağım...**

HASTANEDE

Neler Yaşandı?

11. Öykü

'Covid-19 Günlerinde kahramanlara iyi bakmak gerekir.'

Biri var ki...

Değerli meslektaşlarım ve çalışma arkadaşlarım,

Uluslararası Hemşireler Haftamız kullu olsun! Ülkemizin yetiştirdiği yetenekli, cesaretlî, merhametli binlerce hemşirenin tüm çabaları ve emekleri ne kadar takdir edilse azdır. Ama özellikle, hastasının ihtiyaçlarını hep birinci önceliği sayan, Acıbadem ailemizdeki hemşirelerimizle gurur duyuyorum.

Dünya Sağlık Örgütü'nün Hemşire ve Ebe Yılı ilan ettiği 2020'de, küresel salgınla mücadelede, biz hemşirelerin etkisi ve değeri gözler önüne serildi.

Bu zor dönemde; ekip ruhunu koruduğunuz, moralinizi yüksek tuttuğunuz, güncellenen bilgilerle kendinizi eğitmeye devam ettiğiniz, hastalarınızı tedavi etmenin ötesinde, onların ailesi olduğunuz için teşekkür ederim.

Bilgeliliğinizle, sabrınızla, şefkatinizle, becerilerinizle siz; güçsünüz, harikasınız ve rol modelsiniz!

Saliha Koç Aslan
Acıbadem Sağlık Grubu Hemşirelik Hizmetleri Direktörü

Yöneticilerimiz sizin için ne diyor?
Tıklayınız

2020 HEMŞİRELER ve EBELER YILI

ACIBADEM HEMŞİRELİK

COVID-19

KAHRAMANLARA İYİ BAKMAK GEREKİR

Mart ayı ile birlikte tüm insanlık için farklı günler başlamıştı. İlk günleri düşündüğümde daha az korktuğumu hatırlıyorum. Hatta tüm halk için alınması gereken önlemler televizyon ve sosyal medyada anlatılırken herkesin öğrenmeye çalıştığı şeylerin daha öğrenciyken hayatıma yerleştiğini düşündüm. Yolda yürürken biri önüme hapsirse, o alandan uzaklaşana kadar hava yollarımı kapatır, nefes bile almazdım. Toplu taşımalarda tutunmak için kullandığım elimi yıkayana kadar yanma hissi devam ederdi. Hastanede ise izolasyon uygulamaları zaten rutininimizdi. Yani izolasyon bizim işimizdi. Sanırım; hastanedeki tüm çalışanların bizlerden önce ve fazlasıyla telaşlanmasını bu yüzden anlamadım.

Kimsenin ne şekilde yaklaşacağını, sürecini bilmediği bir durumdu bu başlarda. ve ilk korktuğum anı hatırladım sonra; yoğun bakım vizitlerinde bir gün COVID-19 (+) bir hastanın yurt dışındaki kızıyla görüntülü konuşma yaparken 1 saat içinde entübe olacak kadar nefessiz kalmasıydı beni korkutan... Sosyal medyada İtalya'daki hemşirelerin paylaşımlarıydı beni korkutan... Cerrahi maskelerden 1 hafta içinde N95 maskelere geçişimizdi beni korkutan...

İyi organize etmeliydik, Covid kliniklerinde ve yoğun bakımlarda çalışan hemşireler bu kahramanca duruşları sergilerken; aileleriyle, güvenlikleriyle, temel ihtiyaçlarıyla ilgili endişe duymamalarını sağlamalıydık.

Değişik olan ise; ilk zamanlarda pandemi ile ilgili okuyup öğrenebileceğimiz pek kaynak ve tecrübe de olmamasıydı. Bakanlığın, COVID-19 Rehberini, Nisan ayında 48 saat içinde ikinci revizyonu ile yayınladığını hatırlıyorum. Çok okumalıydık, çok dinlemeliydik çünkü hastalık çok sert ve değişkendi.

Çalışanlarla çok daha fazla vakit geçirdik, neye ihtiyaçları olduğunu, en çok neden korktuklarını hep konuştuk.

"Ailelerine bulaştırmaktan, hastasına yeterli bakımı sağlayamamaktan, dinlenememekten, lojman, servis ve yemekhane gibi toplu yaşam alanlarında kendilerinden uzaklaşan arkadaşları ve hastane çalışanlarının haklı tutumlarından" rahatsızlardı.

Sırayla ve hızlı bir şekilde, klinikteki ihtiyaçları, dinlenme alanları ve konaklama ihtiyaçları organize edildi. Öncelikle Çin'deki tecrübelerle ilgili ve Covid hakkında tüm bilgileri, Sağlık Bakanlığı- Bilim Kurulu COVID-19 Rehberi'nden, Türk Hemşireler Derneği Rehberi'nden, yurt dışı yayınlardan okuduklarımızı gidip kliniklerde anlattık. Onların işi çok ağırdı, meslek hayatımızda zor göreceğimiz bir durumdu yaşanan ve kahramanlara iyi bakmak gerekirdi. Öte yandan, sosyal mesafeli Covid'li günlerin, tüm insanlık adına bir öğretisi olduğuna ve daha kalıcı bir değişiklik için bizleri hazırladığını da eminim. Hepimizin geriye baktığında hatırlayacağı öğretileri olan bu COVID-19 günleri için, kendi adıma bir **hemşire olmanın**; kendim, ailem, arkadaşlarım ve tüm insanlar için hayat kurtarıcı olduğu cümlesinin altını kalın kalın çizdim.

Bu meslek; **güçlü olmayı, esnekliği, duyarlılığı** gerektirir; ömür boyu öğrenmek, uzun saatler, zor şartlarda çalışmak; azimle, hızlıca adapte olmak, uygulamaları en iyisini bulmak için sorgulamak, başkalarının hayatı için hep daha fazlasını yapmaya çabalamak... Yani **kahramanlık** gerektirir.

YÖNETİCİ GÖZÜNDEN *Pandemi Süreci*

COVID-19

"Biri var ki..."

Değerli meslektaşlarım
ve çalışma arkadaşlarım,

Uluslararası Hemşireler Haftamız kutlu olsun!
Ülkemizin yetiştirdiği, yetenekli, cesareti, merhametli binlerce hemşirenin tüm çabaları ve emekleri ne kadar takdir edilebilir. Ama özellikle, hastasının ihtiyaçlarını hep birinci öncelikli sayan, Acibadem ailemizdeki hemşirelerimizle gurur duyuyorum.

Dünya Sağlık Örgütü'nün Hemşire ve Ebe Yılı ilan ettiği 2020'de, küresel salgınla mücadelede, biz hemşirelerin etkisi ve değeri gözler önüne serildi.

Bu zor dönemde, ekip ruhunu koruduğunuz, moralinizi yüksek tuttuğunuz, güncellenen bilgilerle kendinizi eğilmeye devam ettiğiniz, hastalarınızı tedavi etmenin ötesinde, onların ailesi olduğunuz için teşekkür ederim.

Bilgelığınızle, sabırsızla, sefaletinizle, becerilerinizle siz, güçlüsünüz, harikasınız ve rol modelsiniz!

Saliha Koç Aslan
Acibadem Sağlık Grubu
Hemşirelik Hizmetleri Direktörü

2020
HEMŞİRELER
VE EBELER
YILI

ACIBADEM
HEMŞİRELİK

"Biri var ki..."

Acibadem Adana Hastanesi - Bülent Soyayak
"Yazarmı olmasa olmaz olan tüm hemşirelerimizin Hemşireler Haftası kutlu olsun."

Acibadem Afyonkarahisar Hastanesi - Demel Çetin
"Hemşireler benim için süper güçleri olan süper kahramanlar; sevgiyle iyileştirmek gibi bir süper gücü de var."

Acibadem Ankara Hastanesi - Nihan Karoçam
"Sizlerle birlikte bu çetin atlatma olmayı be yarı kabul ediyorsanız, gururla birlikte kutluyorum. Unutmayın ki çok farklı şartlarda olduğumuz bu yolda herkesin verdiğimiz desteği sizler sağlıyorsunuz."

Acibadem Üniversitesi Atakent Hastanesi - Celal Dağ
"İnsana sevgi ile dokunmak, güzel görsel hemşireliğimize gültür borçluyuz."

Acibadem Bakırköy Hastanesi - Serpil Sarıoğlu
"Sevdiğim, güzelliklerim, her bir hastayı aileden biri gibi sarman ve jilet dokunmuşluktan iyiliğe varırsınız."

Acibadem Bodrum Hastanesi - Sema Türkkan
"Adınız unutulabilir ancak hemşire olduğunuz asla unutulmaz. Sizlere gurur duyuyorum."

Acibadem Bursa Hastanesi - Hürriye Güdül
"İzinde duyduğunuz kardeşlikleriniz ne kadar bir meslekçi hemşirelik. Ve bunu sadece duvarda yer alarak adına yaparsınız."

Acibadem Eskişehir Hastanesi - Mevlüt Yıldırım
"Her gün bir yazma dokunmak ve sağlık hizmetlerinin ön saflarında yer alan tüm çalışan arkadaşlarımızın Hemşireler Haftası kutlu olsun."

Acibadem Fulya Hastanesi - Burcu Taner
"Mükemmeliyetçilerimiz, derinleşmiş ve kurduğunuz empati ile destekler, birlikte çalıştığınız için teşekkür ederim. İyi ki varsınız."

Acibadem International Hastanesi - Tahir Aslan
"Her biriniz hayalleri kiralayan, okunu hiçe sayan meslektaşlarımız."

Acibadem Kadıköy Hastanesi - Mustafa Candan
"Hastalarım, den meslektaşlarım ve hastaların büyüklerine göre, buna rağmen görevi ağır iş yapıp kutlanan hemşireler, işte bu yürekli gönüllü hemşireler, bizzatlık."

Acibadem Kayseri Hastanesi - Ömer Akbeyaz
"Sağlık ekibimizin vizegeçmişleri, hastanelerimizin en sadık bekçileri. İyi ki varsınız."

Acibadem Kocaeli Hastanesi - Mustafa İzzet
"Hayat kararlarında en çok sık ararsın. O günün kadar hemşire."

Acibadem Konya Hastanesi - Vildan Ortay
"Sağlığın vizegeçmişleri, hastanelerimizin, hasta bakımını emniyetli, sefaletiniz ve özveri için teşekkür ederim."

Acibadem Malatya Hastanesi - Özgür Yeğin
"Sağlığın olmasa olmaz, unutulmaz, sefaletiniz, gülen yüzünüz, sağlığınıza, hemşirelik Haftasıyla birlikte kutluyorum."

Acibadem Tokat Hastanesi - Arzu Karafay
"Teşekkür asla yetmez, minnet duyuyorum."

ACIBADEM
HEMŞİRELİK

YÜZYILDA BİR GÖRÜLEN PANDEMİDE, KRİZİ BAŞARIYLA YÖNETTİK

Koronavirüsü duymaya başladığımızda, bir önceki yılın değerlendirmelerini yaptığımız, faaliyet raporlarımızı bitirdiğimiz, 2020 hedeflerimizi belirlediğimiz planlarımızı oluşturduğumuz günlerin üzerinden daha birkaç ay geçmişti...

Çok kısa sürelerde farklı ülkelerden haberleri duymaya başladık. Eş zamanlı vakaların görülmesinin yanı sıra, vaka sayılarındaki ve ölüm sayılarındaki hızlı artış endişe vericiydi. Her gün basını takip ederken HUZURSUZLUĞUM da artar oldu. **30 yılı aşkın meslek yaşamımda aldığım pandemi eğitiminin bende sadece kavram olarak kaldığını hatırladım.** Bu gerçekten bir pandemiydi! Sadece bizim için değil, dünya için de yeni bir virüstü ve yıllarca açtığımız her hastanede yeni hemşirelere, yeni çalışanlara anlattığımız bilinmeyenlerin verdiği huzursuzluğu ve tedirginliği ben de yaşadım. Bu bir krizdi, kriz neydi? Bugüne kadar bildiğin ve uyguladığın hiçbir yöntemin işe yaramadığı durumdur. Yani bu bize yeni bir şey öğrenmemiz için ya bir pencere olacaktı ya da korkudan kaygıdan kaçtığımız ve kendimizi bile yönetmediğimiz bir süreç olacaktı. Önce kendimden başlamalıydım; **"Her gelen sorunu tek tek, doğru tanımla..."** Ben işe buradan başladım.

Sakin kalmamızı ve hislerimizi yansıtmamızı, multidisipliner çalışma, **bilgilerimizi hızlı paylaşma ve uygulamaya dönüştürmeye borçluyduk.**

İlk hasta gelene kadarki bir haftalık süreçte; hasta geldiğinde nasıl davranacaklarına, hastanın nasıl karşılanacağına dair **hemşirelerimizin eğitimini tamamlamamız, bizim güçlü yanımız oldu.** Her aşamada oluşturulan, 7/24 kesintisiz bilgi akışını sağlayan whats App gruplarımız, en büyük kurtarıcıımızdı... Hemşirelik planlarımız günlük yapılırken bir yandan yeni yoğun bakımlar açıldı, bir yandan ameliyathanelerde çalışıp daha önce hiç klinik tecrübesi olmayan arkadaşlarımızın eğitimleri tamamlandı. Bu dönemde yüzyılda bir görülen pandemiye **"Ben de deneyimlemek istiyorum"** deyip gönüllü çalışan hemşirelerimizin sayısı artmıştı. Tüm yönetim ekibi uygun ortamların sağlanması ve çalışan arkadaşlarımızın konforlu alanları için kolları sıvamıştı. Her bir hemşiremize kendilerini nasıl koruyacaklarını anlatmak ve denetlemek artık günlük rutin işlerimiz arasındaydı. Çalıştıkları dönemde kalacakları yerlerin organize edilmesi, ailelerini korumak adına onları rahatlatmıştı.

Hemşirelerimizin tam iyilik halini sağlamak ve sürdürmek, tükenmişlik ve sefalet yorgunluğu yaşamamaları için psikolojik destek hatları oluşturduk. Onları hem fiziksel, hem ruhsal hem sosyal yönden güçlendirmeye çalıştık. **"Duy beni, koru beni, hazırla beni, destekle beni, önemse beni"** şeklinde tanımlayacağımız ihtiyaçlarına cevap verdik. Hemşireler genellikle kendilerine güvenirliler ve çoğu zaman yardım istemezler. Çünkü mesleğimizde bize **"önce hasta, sonra sen"** öğretilmiştir. Bizler de onların yöneticileri olarak onları yardım istemeye teşvik ettik. Bu zor dönemde kimsenin tek başına zor karar almasını da istemedik. İyi liderlerimizin krizlerde nasıl davrandığı değerlendirmek için de bu pandemi dönemi test ortamı oldu. Tüm hemşireler, varlıklarının ne kadar önemli olduğunu bir kere daha gördüler...